

آرتو طریان و وارتو طریان

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

آندرانیک مویان

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتوال جامع علوم انسانی

از آغاز سده چهاردهم هجری شمسی زوج هنرمندی بر صحنه تئاتر تهران درخشیدند. آرتوطریان و همسرش وارتو طریان از دوستداران تئاتر بودند و هرگز به خاطر مسایل مالی گام بر روی صحنه تئاتر نگذاشتند؛ آندو در تمامی مدتی که به بازیگری و کارگردانی پرداختند، هرگز وجهی دریافت نکردند؛ این زوج هنرمند زندگی خود را وقف اعتلای هنر تئاتر کرده بودند.

آرتو طریان در ۱۵ سپتامبر ۱۸۹۲ م. / ۱۲۷۱ ش. در محله ارمنیان واقع در دروازه قزوین (نزدیک میدان وحدت اسلامی کنونی) دیده به جهان گشود.^۱ او در مدرسه هایگازیان، مدرسه ارمنیان تهران تحصیل کرد، طریان در دوره تحصیل به زبانهای فارسی، ارمنی و فرانسه، تسلط کامل پیدا کرد، سپس به آموختن زبان روسی پرداخت و برای ادامه تحصیل در سال ۱۹۱۷ م. / ۱۲۹۶ ش. به روسیه رفت. او ضمن تحصیل در مسکو به مطالعه و کسب تجربه در هنر تئاتر پرداخت. چون به تهران بازگشت با هنرمندان «انجمن دوستداران تئاتر» همکاری کرد.

وارتو طریان تیز از دانش آموزان مدرسه هایگازیان بود. پس از پایان تحصیلاتش در مدرسه مختلط هایگازیان، عازم سوئیس شد و در رشته تئاتر تجربه اندوخت،

۱- آرسن مامیان - پنجاه سال تاریخ تئاتر ایران - از انتشارات باشگاه آرارات - سال ۱۳۶۴ - صفحه

پس از بازگشت به تهران او نیز به گروه تئاتر «انجمان دوستداران» تئاتر پیوست و با آرتو طریان در نمایشنامه‌ها به همکاری پرداخت. پس از چندی آندو از برجسته‌ترین و هنرمندترین نقش آفرینان تئاتر ارمنیان تهران شدند. آندو در سالهای قبل از ۱۳۰۰ شن پیوند زناشویی بسته بودند.

در سال ۱۳۰۰ ش. گروهی از جوانان تحصیل کرده مانند سعید نفیسی، سید رضا هنری، غلامعلی فکری، مشقق کاظمی، صادق مقدم و کامران همایونی که علاقه‌مند به هنر تئاتر بودند گروه تئاتری تشکیل دادند^۱ و نمایشنامه‌های «الاهم» نوشته مجتبی طباطبائی و «پریچهر و پریزاد» نوشته «رضا شهرزاد» را به کارگردانی آرتو طریان و نقش آفرینی خانم لala (نام هنری خانم وارتو طریان لala بود) و پری آقابابوف (ساتنیگ آقابابیان) و گروهی از جوانان ارمنی به روی صحنه آوردند، این دو نمایشنامه بسیار مورد استقبال اهالی تهران قرار گرفت. سپس این دو نمایشنامه را در شهرهای رشت و بندر انزلی اجرا کردند.

در سال ۱۳۰۰ ش. «کانون ایران جوان» با یاری حسن مقدم و تعدادی از جوانان ایرانی که از فرنگ بازگشته و علاقه‌مند به هنر تئاتر بودند، تشکیل گردید. یکی از مهره‌های مؤثر این کانون آرتو طریان بود. ریاست کانون ایران جوان را مدتی تیمور تاش، چندی علی اکبر ساسی و زمانی مشیرالدوله نفیسی به عهده داشتند. زوج طریان در سال ۱۳۰۰ ش. نمایشنامه «حکایت» و سپس درام «عشق و وطن» نوشته علی اکبرخان سیاسی را اجرا کردند.^۲ آنان مجدداً نمایشنامه «پریچهر و پریزاد» را در ماه قوس ۱۳۰۰ در سالن گراند هتل تهران نمایش دادند. این اجرا نیز مانند اجراهای قبلی مورد توجه و استقبال قرار گرفت؛ رضا گفتال (شهرزاد) برای

۱- غلامعلی فکری - تاریخچه سی و پنج سال تئاتر در ایران، مالکانه پارس، سال ۱۳۲۵، صفحه

.۱۴۹

۲- حمید شاععی، صدای پا، تهران، ۱۳۵۲، صفحه ۴۹

میراث اسلامی و مطالعات فرهنگی
بررسی حلقه علوم انسانی

آرتو طریان

ابراز خرسندی خود از نحوه اجرای نمایشنامه مزبور، نمایشنامه «پریچهر و پریزاد» را به پری آقابابوف و نمایشنامه «زردشت» را به آرتو طریان اهدا کرد. او در این مورد در روزنامه قانون نوشت:

«مادام آقابابوف و مسیو طریان گذشته از مساعدتهای فوق العاده که آن دو آرتبیست لایق برای نمایش پریچهر و پریزاد به عمل آوردن، مهارت شایان تمجید ایشان نیز تصنیف ناجیز حقیر را زینت داد باید اعتراف نمود که اگر همراهی ایشان نبود نمایش مزبور چندان رونقی نمی‌یافتد، اینکه اینجانب در مقابل آنهمه لطفی که از طرف آن دو وجود محترم ابراز شد، تاثیر «پریچهر و پریزاد» را به سرکار علیه مادام آقابابوف و یک درام بزرگ تاریخی دیگر موسوم به «زردشت» را که در تألیف آن مدت‌ها صرف شده‌اند، به جناب طریان به رسم یادگار تقدیم می‌نماید تا به این وسیله ارادت خود را به آن ذوات محترم ثابت کرده باشد...». رضا کمال.

حسن مقدم متخلص به علی نوروز در سال ۱۳۰۰ ش. نمایشنامه «جعفرخان از فرنگ آمده» را نوشت و آرتو طریان با همکاری همسرش لالا (وارتو طریان) و اعضای گروه تئاتر کانون ایران جوان در شب هشتم حمل ۱۳۰۱ ش در سالن گراند هتل تهران این نمایشنامه کمدی را به روی صحنه آورد. کانون ایران جوان نمایشنامه «جعفرخان از فرنگ آمده» را در سال ۱۳۰۱ به طبع رساند. نمایشنامه مزبور در سال‌های بعد بارها اجرا شد و فیلم سینمایی (توسط علی حاتمی) نیز براساس این نمایشنامه تهیه گردید. نمایشنامه کمدی «جعفرخان از فرنگ آمده» بسیار مورد توجه مردم تهران قرار گرفت. متقدان هنری روزنامه‌های آن روزگار تهران به نقد و بررسی نمایشنامه مزبور پرداختند؛ متقد روزنامه اقدام در مورد نمایشنامه «جعفرخان از فرنگ آمده» چنین نوشت: «... شب چهارشنبه بر حسب دعوت (یا فضولی و طفیلی شدن؟) به تماشگاه با حالت یأس دائمی که مقرون به اقدام و عمل است، حاضر شدیم. چه نمایشی است این؟ اخلاقی و ادبی اجتماعی و سیاسی، یا فقط برای

تسکین شهوت لهو و لعب داده می شود؟ قبلّاً فقط به قصد تفرج و تفریح رفته و بعد یقین کردم که من برای تحصیل دروس مفیده در آن مدرسه ارجمند که آنرا نمایش می نامند حاضر شده و بس استفاده کردم. نخست صفحه دل را برای انتقاد باز کرده و بعد برای تحسین، بدون مبالغه و اغراق بگوییم نمایش ایران جوان رفتہ روح جوانی را در پیکر سالخورده ایران گنجانیده و اندک اندک حیات ما را تجدید خواهد کرد، نمایش مزبور به اندازه (ای) نافع و سودمند است که می توان گفت بهترین شاهکارها و قابل ترین ارunganهای محصلین ماست، ما این نمایش و امثال این را که معايب ديرينه و مفاسد نوين را ظاهر و قبح و زشتی آن را عيان می کند، در مقدمه اصلاحات محسوب می داريم... یکی از فواید نمایش لیله مذکور انتقاد حکومت و وزراء و جراید و بیان معايب و نواقص آنهاست... خلاصه نمایش شب مزبور که عادات زشت و تقاليد طرفین را مجسم و محسوس کرده، بس جالب توجه بود، ما جوان فاضل آقای مقدم معروف به عمونوروز را که مصنف «جهفرخان» است تقدیر نموده (و توفيق) اعضاي «ایران جوان» را در تجدد و ترقى خواهانیم.^۱

منتقد هنری روزنامه ستاره ایران در شماره ۹ حمل ۱۳۰۱ نيز درباره اين اجرا می نويسد:

«... جوان (جهفرخان) در نتيجه نداشتن عامي و عدم تجربه مانند پاره‌اي ادبا حاضر در مکالمات خود، پيوسته لغات و عبارات اجنبی به کار بسته و مادر و دائی کهنسال اقدام به کوچکترین کار عادی از قبیل استحمام را منوط به اجازه تقویم و صبر می دانستند...».

چنانکه گفتیم حسن مقدم به پاس بازی هنرمندانه خانم طریان، نمایشنامه «جهفرخان از فرنگ آمده» را به خانم طریان اهدا کرد. در روی جلد این نمایشنامه که در چاپخانه فاروس تهران به طبع رسیده بود نوشته شده «تقدیم به مدام وارتو طریان».

کانون ایران جوان هم برای قدردانی از هنرنمایی خانم طریان یک جفت گلدان نقره به ایشان اهدا کرد که این عبارت بر روی آن حک شده: «تقدیم به مدام طریان از طرف ایران جوان». آرتو طریان سپس نمایشنامه «ناپلشن» را که براساس زندگی ناپلشن بناپارت امپراتور فرانسه تنظیم کرده بود اجرا کرد.

«گروه ایران جوان» سپس در تئاتر واریته (سینما همای واقع در خیابان فردوسی روبروی سفارت ترکیه که اکنون بکلی خراب شده) به فعالیت پرداخت و طریانها نمایشنامه های «آدم و حوا»، «زن گنگ» و «تله موش» را نمایش دادند.^۱

همکاری آرتو طریان و همسرش با «کانون ایران جوان» تا سال ۱۳۰۹ ادامه داشت، چون در سال ۱۳۰۹ روی جعبه سیگار رومیزی نقره‌ای که به طریانها اهدا کردند، این عبارت حک شده است:

«تقدیمی ایران جوان به مدام للا طریان و آقای آ. آریزا (نام هنری آرتو طریان بود) مهرماه ۱۳۰۹». این جعبه سیگار رومیزی نقره‌ای به انضمام دو گلدان نقره‌ای که در سال ۱۳۰۰ به آنها اهدا شده بود، زینت بخش منزل فرزند آنان دکتر آنوش طریان (استاد فیزیک دانشگاه تهران) است.

در سال ۱۳۰۱ فارغ التحصیلان مدرسه مختلط هایگازیان انجمنی به نام «انجمان فارغ التحصیلان مدرسه مختلط هایگازیان» تأسیس کردند؛ آرتو طریان در این انجمن، مرکز آموزش هنرهای دراماتیک ایجاد کرد. این مرکز «استودیو تئاتر» نامیده می‌شد.^۲ آرتو طریان در این مرکز که نخستین مرکز آموزش هنرهای دراماتیک در تهران است، به آموزش علاقمندان به هنر تئاتر پرداخت و گروههای تئاتری با هنرجویان این مرکز پدید آورد و با یاری آنها به اجرای نمایشنامه پرداخت. در روز دوازدهم آذرماه ۱۳۰۳ در سالن مدرسه هایگازیان در محله حسن آباد-

۱- حمید شعاعی، همان، صفحه ۵۰.

۲- آرسن مامیان، همان، صفحه ۸۷

پژوهشگاه اسناد و مدارک فرهنگی
برتال علی حکم انانی

(خیابان میرزا کوچک خان فعلی، محل کلیسای مریم مقدس و دبیرستان و دبستان کوشش)، نمایشنامه «رویاهای بامداد بهاری» اثر سوندوکیان به کارگردانی آرتور طریان به روی صحنه آمد. نقش آفرینان نمایشنامه مزبور عبارت بودند از: خانها لالا (وارتو طریان) آردزویگ برخورداریان، آرمنوهی برخورداریان، نکtar هاگوپیان و آقایان وارتون طریان، آشتوت هاروتیونیان و آرا در هوانسیان. متقد هنری روزنامه نور بادگام چاپ تهران. در مورد نحوه اجرا نمایشنامه و نقش آفرینی بازیگران آن چنین نوشته است:

«رل (دونا ایزابل) رل بسیار قوی است، زمانی که بازیگری نقش یک فرد عادی را ایفا می‌کند، نقش آفرینی او بسیار عادی تلقی می‌گردد، ولی وقتی که هنرپیشه‌ای نقش فرد غیرعادی و غیرطبیعی را بازی می‌کند، آن وقت مستولیت ستگین او مشخص می‌شود. به خاتم وارتون طریان برای ایفای این نقش باید صمیمانه تبریک گفت، او به دقت نقش حساس خود را مطالعه کرده، حالات روحی و روانی «دونا ایزابل» را کاملاً درک کرده و آنرا با احساس کامل ایفا کرده است؛ لباس خانم طریان بسیار مناسب با نقش او بود؛ آقای آرتون طریان که ایفاگر نقش پرشک پیر بود، به خوبی از عهده نقش خود برآمد. او کوشش می‌کرد با یادآوری عشق گذشته «دونا ایزابل» او را به حالت عادی بازگرداند، و او را مداوا کند. مثل اینکه دیگر بازیگران نمایشنامه تازه کار بودند و برخی از آنان بار اول بود که در چنین نمایشنامه‌ای حساس بر روی سن تاثر ظاهر می‌شدند. چندتن از آنان در نقشهای کوچک ظاهر شدند که کم و بیش موفق بودند، ولی اگر حقیقتاً تاثر را دوست دارند و قصد دارند آنرا ادامه دهند باید بسیار کار کنند، چون نقش آفرینی هنری است بسیار مشکل، تنها داشتن علاقه و استعداد شرط موفقیت نمی‌باشد. بلکه نیاز به سالها تمرین، مطالعه و دقت در زندگی روزمره مردم و حالات روحی آنان دارد. دو شیزه آردزویگ برخورداریان نقش خود را ضعیف ایفا کرد، لباس او مناسب با نقش او نبود، نقش

ورجینیوی عاشق را آقای آشوت هارو تیونیان اینجا کرد، که به خوبی از عهده آن برآمد و مردم را تحت تأثیر بازی خود قرار داد...^۱

به مناسبت پنجمین سال تأسیس مدرسه مختلف هایگازیان (مدرسه ارمنیان تهران) در روز نهم آبانماه ۱۳۰۴، نمایشنامه «غزیزه» اثر «هائزی کیست ماکلر» ترجمه هایگ کاراکاش درام در چهار پرده به کارگردانی آرتو طریان در سالن مدرسه هایگازیان اجرا گردید، نقش آفرینان نمایشنامه مذبور عبارت بودند از: وارتو طریان (لالا)، د. گورگیان، برسباهه هوسپیان، هایگ کاراکاش، ب. آفاسیان، آرا هارو تیونیان، آ. درهوهانسیان، گ. هارو تیونیان.

هنرمندان «استودیو تاتر» به سرپرستی و کارگردانی آرتو طریان، روز پنجم اسفندماه ۱۳۰۴ فریبیه ۱۹۲۶ نمایشنامه «برای خوشبختی» نوشته «س. بشی بشووسکی» ترجمه آرتو طریان را بر روی صحنه آوردند، نقش آفرینان این نمایشنامه عبارت بودند از: خانمها وارتو طریان، در نقش اولگا، ساتنیگ آسریان، در نقش یلنا، آفایان: آ. پایلون در نقش ملی تسکی، آرتو طریان در نقش زچارسکی.

آرتو طریان در سال ۱۳۰۵ مه نمایشنامه در تالار مدرسه هایگازیان به روی صحنه آورد. عصر روز پنج شنبه ۱۹ فروردین ماه ۱۳۰۵ / بیستم آوریل ۱۹۲۶ نمایشنامه «خانواده مرد تبهکار» نوشته «چیاکومتی» با هنرمندی گروه تاتر «استودیو تاتر» به کارگردانی و نقش آفرینی آرتو طریان اجرا شد. نقش آفرینان این نمایشنامه این افراد بودند:

خاتم وارتو طریان (لالا) در نقش روزالیا، دوشیزه ه. ماردیروسیان در نقش اما، آفایان: آ. برویان (برویان از هنرمندان تاتر دولتی ارمنستان و گرجستان بود که در این سال در تهران می زیست) در نقش گورادو، آرتو طریان در نقش مونسینیور، آ. پایلون در نقش پالمیری، ک، هارو تیونیان در نقش دون فرناندو، آ، در هوهانسیان در نقش

۱- روزنامه «بادگام» (به معنی پیغام)، سال اول نوامبر ۱۹۲۴، شماره ۱۱

گابدالو.

دومین نمایشنامه‌ای که آرتو طریان در سال ۱۳۰۵ به روی صحنه آورد نمایشنامه «عشق و خیانت» اثر شیلر نویسنده نامدار آلمانی بود. ساعت ۹ بعدازظهر روز شنبه بیست و پنجم اردیبهشت ماه ۱۳۰۵ با شرکت آ. برویان و هنرمندان «استودیو دراماتیک» نمایشنامه مزبور اجرا گردید.

نقش آفرینان آن عبارت بودند از:

وارتو طریان (لا) در نقش لوئیزا میلر، برسابه هوسپیان، در نقش خانم میلر، آرتو طریان در نقش میلر موسیقیدان، آ. برویان، در نقش فردیناند وايلدر، آ. پایلون در نقش وايلدر، آ. هوهانسیان در نقش ورد.

سومین نمایشنامه، نمایشنامه «برای خوشبختی» اثر «س بشی بشووسکی» بود که در روز پنج شنبه ششم اسفندماه ۱۳۰۵ آرتو طریان به روی صحنه آورد. نقش آفرینان نمایشنامه از اعضای «استودیو دراماتیک» بودند در بخشی از پوستری که برای معرفی نمایشنامه مزبور تهیه و توزیع شده بود نوشته شده بود: «لیله جمعه ۱۲ شعبان مطابق با ششم اسفندماه در مدرسه ارامنه نمایش باشکوهی داده خواهد شد».

نقش آفرینان نمایشنامه این افراد بودند: خانم وارتو طریان (لا) در نقش اولگا، خانم ساتنیگ، آمریان، در نقش یلنا، آقایان آ. پایلون در نقش ملیچکی، آرتو طریان در نقش زچارسکی، سوفلور آرا در هوهانسیان.

در بهار سال ۱۳۰۷ آرتو طریان و همسرش رهسپار رشت شدند. رهآورد آنان برای هنردوستان رشت، نمایشنامه کمدی «مجسمه مرمری» یا «نیوبه» ترجمه و رواییر بود. در روز شنبه اول اردیبهشت ماه در سالن تئاتر آوادیس، نمایشنامه مزبور

ثبت دفتر اعلانات شد

ՀԱՅՈՑ ԴՊՐՈՑԻ ՄՐԱՅՈՒՄ

Հինգօթամթի, Փետրվար 25 - ին 1926 թ.

Ա. ՏԱՐԻ

Թ. Հ. Ե. Դ. Կ. Ա. Մ.
„ԴՐԱՄԱՏԻԿ ՍՏՈՒԴԻՕ“ - Ն
(Կոմիտասի պահանջման)

Կ' ԱՔՐԱՎԱՑՆԵ

ԱԳՈՎՋԵՆ ԱՆԳԱՄ

ԵՐԳԱԿԱՂԻԹԵԱՆ

ՀԱՄԱՐ

Գլուխացնեան

ԴՐԱՄ 3 ՏԱՐ.

Տպական «ՓԱՐՈՍ» ԹԵՂԻ

● پوستر نمایش ((برای خوشبختی))

در سه پرده به روی صحنه آورده شد.

در بخشی از پوستری که برای این اجرا تهیه شده و در شهر رشت توزیع گردیده بود نوشته شده بود: «... در سالن تئاتر آودیس هوردانیان رشت، شنبه ۲۱ آوریل ۱۹۲۸ به ابتکار مدیریت کودکستان پسران و کلوب به سرپرستی آ. آریزاد (آرتو طریان) و با شرکت افتخاری خانم لالاطریان، برای اولین بار تماش داده می‌شود: «نیویه» یا « مجسمه مرمری » کمدی در سه پرده، برگردان آ. ورویر ». نقش آفرینان نمایشنامه مزبور عبارت بودند از:

خانمهای، وارتو طریان (لالا)، آ. هوسپیان، ه دزرونیان، دوشیزگان هاراپیگ، و هرپسیمه، آقایان، داویت هاقلاتیان، آ. دزرونیان، آشوت تومنیان و گیورگ نازاریان، سوفلور، آ. جراحیان. کارگردان آرتو طریان.

در اوایل سال ۱۳۰۸ شمسی آرتو طریان و آرداشس قازاریان و افلاطون کیخسرو شاهrix، در سالن تئاتر زرتشیان تهران، تئاتر سیروس رابنیان نهادند و برای آموزش هنرهای دراماتیک، «استودیو تئاتر» را در محل تئاتر سیروس دایر کردند و برای جلب علاقمندان اعلامیه‌ای منتشر ساختند که در بخشی از اعلامیه مزبور آمده: «... هم چنین هیئت تئاتر سیروس مصمم است که به وسیله کلاسها مخصوص از جوانهای مستعد و قابل برای عالم تئاتر ایران و هیئت اکترهای دسته که استاذشان را در این مدرسه به اتمام رسانده باشند، تدارک نماید...».

در آذرماه ۱۳۰۸ نمایشنامه «ماهپار» (یاد یک قربانی) درام اجتماعی به قلم علی اکبر سیاسی به کارگردانی آرتو طریان به روی صحنه آورده شد. پوستری برای این اجرا در تهران توزیع شد. در بخشی از پوستر مزبور نوشته شده بود:

«در نمایشگاه زردهشیان روز پنج شنبه ۲۱ آذرماه ۱۳۰۸ ساعت ۶:۳۰ بعدازظهر به منفعت جمعیت ایران جوان، ماهپار یا یک قربانی دیگر، درام اجتماعی در سه

پرده بقلم آقای علی اکبر سیاسی، تحت نظر صنعتی آقای آ. آریزاد توسط مادام لالا طریان و جمعی اکتریس و آکتورهای با استعداد».

این اجرا مورد توجه و استقبال اهالی تهران قرار گرفت و مجدداً روز ۵ شنبه پنجم دیماه ۱۳۰۸ نمایش داده شد. برای اجرای دوم پوستری توزیع کردند که در بخشی از پوستر مزبور نوشته شده بود:

«بنا به تقاضای جمعی از خانمهای محترم و آقایان محترم برای دومین دفعه در روز پنجم شنبه ۵ دیماه ۱۳۰۸ ساعت ششم و نیم بعدازظهر، ماهپار یا یک، قریانی دیگر گزارشات ماهپار مربوط به پانزده سال قبل می‌باشد. قیمت بلیط از سه قران تا سی قران. نمایشچیان محترم باید بلیط خود را در تمام مدت نمایش برای ارائه به مفتیش نگاه دارند...».

آرتو طریان روز پنج شنبه ۱۹ دیماه ۱۳۰۸ دو نمایشنامه به روی صحنه آورد. نمایشنامه‌ها عبارت بودند از: نمایشنامه «شرافت» درام در یک پرده نوشته هرمان زودرمان (آلمانی) و نمایشنامه «زن گنگ» کمدی در دو پرده تصنیف آناتول فرانس. در پائیز ۱۳۰۹ آرتو طریان نمایشنامه «شب هزار و یکم» (اثر رضا کمال شهرزاد) و دو تابلو از اپرای «آنوش» (اثر هوهانس طومانیان) را به روی صحنه آورد. در بخشی از بروشوری که برای این اجرا چاپ و در اختیار تماشاگران قرار داده شده بودند نوشته شده بود: «نمایش شب هزار و یکم الف لیله، سورخ جمعه ۲۱ آذر ۱۳۰۹، پروگرام بی نظیر به منفعت خیریه از طرف انجمن متفقه نسوان در صحنه زرتشیان ۲۱ آذرماه ۱۳۰۹ ساعت ۷:۳۰ بعدازظهر در تحت نظر آ. آریزاد (آرتو طریان)؛ دو تابلو از اپرای آنوش تصنیف ه طومانیان شاعر معروف ارمنی، ترجمه فاضل محترم آقای رشید یاسمی، رل آنوش را مادام پری آقایابوف ستاره شرق باشتراک جمعی از خواتین محترمه عهده دار خواهند بود. ارکستر در تحت نظر آقای

ՅԵՀՈՒԱՆԻ ՀԱՅՈՑ Ե. ԴՊՐՈՑԻ ՅԻՍՈՒՆՉԵՄՆԳ ԱՄԵԱՅ

ՅՈԲԵԼԵԱՆԻ ՕԲ ≡ՀԱՅՈՑ ԳՊՐՈՑՈՒՄ≡

ՈՒՐԱԿԻ ՀՈՎՏԵՄՐԻՐ ՅՈՒ-Ի ԱՐԱԽՈՏԱՆ ՃԱՄԲ 9-ԻՆ

ԿԱՐԵՆ ԴԵՐՅԱԶՈՒՑՈՒԹԻՒՆ ԼՈՒԾՄԱՆ ՄՐԳԻ ԹԵՍՄԱՆ ՆԱԽԱԲՐԱԲՐԻ սիրայիլ ներկայացնեամբ կ'կատարի տօնակատարութեան
հանգիստամբ բացառում:

Գարույի ԱԽՈԴ-ԱԼԵՇԵՐ սառները կնախազահեն հանդիսին:

Բազման խռոր համեկապսած է անպատճիկ սաներին:

Դպրոցի համառօս՝ պատմութիւնը կ'կարդացիք Պարսկերէն և Հայերէն լնուուներան։

მარკეტის სამართლებულობის მიმღებულებები, სამართლებულებების მდგრადი დანართი

Միշ բնութագիրը հայտնաբերվել է 1970 թվականի մայիսի 1-ին:

ՏԵՇԵՐԱՑ ԳԵՐԱԾ ՅՆ ԿԱՆԵՐԿԱՑ ԱՎԱՐԱՐԻ

የኢትዮ-ፋይና

ԴՐԱՆ Յ ԱՌՋՈՐՔԻՑ

ИЛЬЯ СУХОЛОСТИК. СОЧ. 2. ТЮСАДАРЬ.

Խաղաղութեան կից տեսչութեան վեհապետ Ա. Տիգրան Տ. Գևորգյանը, օրբորդ Բ. Յովանիքովը, զարտւելը Հ. Զարյանը,

Հայաստանի Հանրապետություն

Բնագիր Ե. ՂԱՐԱԿԻՆԵՐ

Journal of the American Statistical Association, Vol. 50, No. 271, June 1955.

ՀԱՅՐԵ - Լի ուշտուալներ՝ ՄՈՒՏԵՐ ԱՐԴԻԼԱՄ Ե.

Ա - ՀՀ ԳՐԱԴԱՎՈՐԻ ԱԶԱՏ ԱՆՑԵ ՄՐՏԾՈՒՄ Է.

ه گریگوریان اداره خواهد شد.

نمایشنامه «شب هزار و یکم» و «اپرای آتش» بسیار مورد توجه قرار گرفت و در روزهای اول و دوم ماه مجدداً اجرا شد. برای اجرای دوم پوستری تهیه و توزیع گردید در بخشی از پوستر نوشته شده:

«یکشب بی نظیر با شرکت مشهورترین آرتیستهای ایران، در تحت نظر صنعتی آ. آریزاد. شب هزار و یکم الف لیله، به قلم توانای دانشمند شهریار میرزا رضاخان شهرزاد، درام مفصل و باشکوهی که تاکنون مانند آن در صحنه‌های ایران نمایش داده نشده است از طرف انجمن متفقة نسوان - به منفعت خیر».

نقش آفرینان نمایشنامه «شب هزار و یکم» عبارت بودند از:

خانم لا لا (وارتو طریان) در نقش خواهر همسر امیر. خانم ملوک ضرابی در نقش همسر امیر. خانم پری آقابابوف (ساتنیگ آقابابیان) ستاره بالت، آقای آ. آریزاد (آرتو طریان) در نقش امیر، آقای زهره در نقش مدیر تشریفات حرم، آقای معزدیون فکری در نقش کافور خواجه زنگی و آقای آفارقیع حالتی در نقش میرغضب.

با شرکت ارکستر دسته قفقازی و کلوب بارید. بهای بلیط در این نمایش افزایش یافته و از پنج قران تا پنج تومان تعیین شده بود.

طباطبائی مدیر داخلی روزنامه اقدام در مقاله‌ای تحت عنوان «مشاهدات یک شب باشکوه» چنین نوشت:

«با آنکه در ایران آرتیست به تمام معنی هنوز وجود ندارد و پیسی هم که کاملاً مطابق روحیات و اخلاق ایرانی باشد و اوضاع زندگانی و طرز رفتار ما را تشریح نموده باشد نوشته نشده است. ولی نمایش بی نظیر شب هزار و یکم که برای اولین دفعه در سالون زرتشتیان از طرف انجمن متفقة نسوان به منفعت خیریه داده شد، حقیقتاً جالب توجه بود... کسانیکه در این نمایش رل خود را بخوبی ایف نمودند

عبارةتند از مدام طریان عهده‌دار رل دنیازاد که رل خود را بخوبی ایفا نمود. مسیو طریان [آقای آ. آریزاد] که عهده‌دار دو رل مهم بود و هم رژیستری خود را در نهایت دقت انجام داده و هم رل امیر را با کمال مهارت و خوبی ایفا نمود...^۱

خانم وارتو طریان در زمستان ۱۳۱۳ نمایشنامه «تهدید» را کارگردانی کرد. وارتو طریان ظاهراً نخستین بانوی ایرانی است که نمایشنامه‌ای را کارگردانی کرده است.

ساعت هشت و نیم بعد از ظهر روز دوم ماه ۱۳۱۳ نمایشنامه «تهدید» اثر «فروونده» به کارگردانی وارتو طریان در سالن تئاتر نکوشی اجرا شد و با استقبال هنردوستان مواجه گردید. وارتو طریان برای به روی صحنه آوردن نمایشنامه «تهدید» از هنرمندان «استودیو دراماتیک» سود برد. نقش آفرینان نمایشنامه مزبور عبارت بودند از: وارتو طریان، سیرا مارک بارونیان، م. ملیک هاگوپیان، آ.

هاروتیونیان و آرتو طریان.

آرتو طریان افسر ارتش بود و آخرین درجه‌ای که اخذ کرده بود درجه سرتیپی بود. آرتو طریان طبع شعر داشت و اشعاری که به زبان ارمنی می‌سرود با نام آ. آریزاد در جراید ارمنی زبان سراسر جهان منتشر می‌گردید. چهار جلد کتاب از آرتو طریان به یادگار مانده. یکی از دیوان‌های اشعار او در شهر ونیز ایتالیا به چاپ رسیده است.

خانم وارتو طریان استاد دکلمه بود و در جامعه بارید شعر شمع و پروانه سعدی را اجرا کرد که بسیار مورد توجه قرار گرفت و کلیه جراید آن روزگار تهران در این مورد مطالبی نوشتند. وارتو طریان استاد زبان فرانسه بود و در «دارالملعلمین تهران» زبان و ادبیات فرانسه تدریس می‌کرد.

آرتو طریان در سال ۱۳۳۵ و همسرش وارتو طریان به سال ۱۳۵۳ دار فانی را وداع گفتند.

۱- روزنامه اقدام، شماره ۱۱۸۰، سال دهم ۲۷ آذرماه ۱۳۰۹، صفحه سوم.

**ՀԱՅԿԱԶԵՄՆ ԳՊՐՈՑԻ ՍՐԵՑՈՒՄ
ՃՐԵՄԹ, ՄԱՅԻ 15-ԻՆ 1926 Թ.
ԵՐԿՐՈՐԴ ԳԱՎԱՏԲՈԼ ՀԱՅԱՏԱՆԻ ԵԽ ՎՐԱՏԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ
ԹԱՏՐՈՆՆԵՐԻ ՎԱՍՏԱԿԱՐ ԴԵՐԱՎԱՆ
Ա. ԲԵՐՈՅՑԵԱՆԻ**

Գերմանացի յայտնի սպանություն Վ. ՌԵԼԵՐԻ

ԱՅՍ ԵԿ ՊՐՈԴՈՒԿՏՆԵՐ

Դաստիարակություն 5 դասը. 7 պատ. Խաղաք. ՏԵՐՎԱՐԱՋԾՈՒՅԹ

ԵՐԵՎԱՆԻ ԱՐԴՅՈՒՆ 2018 50%-Ը ՊՈՏՔԱՐԵՐԻ Է ՀԱՑՎԱԼԻՆ ԴՐՈՅՆ

፩ በ ፈ የ በ ጥ ዘ ነ ተ ዘ የ

Հայոց Սիլիկ — ԼԱՆԱ ՏԵՐԵՎԱՆ, Տ. Միլիկ — ՕՐ. Թ. ՑՈՒՆԻԳԵՍՆ, Երաժշգնակ Միլիկ — Ա. ԱՐԻԱԶՆ, Ֆերզիկանց Գայլուկ — Ա. ԲԵՐԳԻՆԵՎԱՆ, Նախապատճենական Վայրուրք — Ա. ԳՈՅԱՐԴՆ, Համապատասխան Վայրուրք — Ա. ՑՈՒՆԻԳԵՍՆ, Եղանակագիրը՝ Հանկարիչը — Ա. ՑՈՒՆԻԳԵՍՆ.

ԱԿԻԶՐԸ ԺԵՏ ԵՐԵԿՈՅՑԵԱՆ ԺԱՄԻ 9-ԻՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳԱՅՐԵ 30 - 3 2014

87СМУ «ФИРД», АБСРУ

در لیله یکشنبه ۳۰ شهریور ۱۳۹۶ در صحن آوادیس بهمنیه باری یکدهده از مغارف فروران ارامنه رهت جایش

”جسمہ مردی“

بررسی پیروزی بزرگان اسلامیه دادمه خواهد شد.

Ա-ՀԵՏԻ Մ. Ա. ՅԱՐԴԵՐՆԵՐԻ ԳՎՈՅՑԻ ԹԱՏԵՐՆՈՒՅՆԻՑ

ԵՐԵՎԱՆ 21 ԱՊՐԻԼԻ 1928 թ.

ՏԵՐԵ ԽՈՅ ՏԵՐԵԱՆ

1

ԿՐԵԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ

ՄԻԱՅՆ ՀԱՅՈՒԹ

ЧОГДЯН ВІДСУСІДОВ

ՓՈԽՎՈՐԻՔԻՆ Ե. ԳՐԱՅԻՆ

Մամակցումն Տիկ, Տրկ. Ա. ՅԱՎՈԵՖԻՆՆ. Հ. Ծերտինեան, օր. օր. Հրաբոյիկ
և ՀրիփիՍԵՒՔ և ՊՐԵ. ՊՐԵ. Դաշիթ Հաղոթիսան Ա. Ծերտանեան Աշոտ Բառեան
և ԳԵՐՄԱՆ ԱՆԶԱՐԵՖԵԳԵԱՆ

800-226-6700

I1

ԵՐԻՒԱՔ ՊՐԵԳՈՒՔ

ԵՐԱԾՈՒՅՆԵՐԻ ԽՎԱԼՎԵՔ ԳԵՐԵ ԵՐԵՒԱՆԻՄՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՐԵՎԵՐ ՀԱՐՄԻ 9-ԻՆ ԵՐԵՎԱՆԸ

ՏԵՐԵՆԻ ԳՐԱԿՐՈՅ Յ ՊՐԵՍՆԻՑ ՄԻՒՏԵԼԻ 20 ՊՐԵՆ

**Նախօրոք տանսակ ցանկացաներին խնդրում ենք պիտի պիտի Առաջնահանին
ՅՈՒՆԻՎԵՐՍԻՏԵՏ ՄԱՍԱԿՐԻ ԽՈՏ**

ԲՈՆ ՄԱՐՇԻ Մակուզինում

Պատուիսանուան կարգադրիչ ԱԼԲԻԿ ՄԱՐԳԱՐԵԱՆ

201 - 2011 10-30

● پوسترنمایش ((مجسمه مرمری)) احرار، شیخ

ویک شب بی نظیر

با شرکت مشهور ترین آریزنهای ایران

د. نجت نظر صفتی آ. آربزاد

شب هزار و یکم الف لیله

بقام نوانانی دانشمند شهر آقای میرزا رشاخان شهرزاد
در^۱ مفصل و باشکوهی که تا کنون منشد آن در صحنه های ایران نمایش داده نشده است
از طرف انجمن متفرقه نسوان - بعنایت خیریه

عهد داران بازیهای مهم این نمایش :

دبی زاد خواهر زوجه امیر - مادر للا - زوجة مشهور امیر الف لیله خامم، ضرایب.
ستاره بالت - مادر بری آقا بایوف - امیر الف لیله آقای آ. آربزاد - ذهن مدبر
شریفات حرم - آقای همز دیوان نگری - کافور خواجه ذنکی آقای آقا دفع حلقی
سوتاوو - آقای ابریشمی .

ارکستر - دسته تقاضای و کلوب پاربد

علاوه بر نمایش محل فوق دو آکت از نمایش جلب توجه آوش
ترجمه فاضل محترم آقای وثید پاسنی

باشترانه ستاره شرق

مادر بری آقا بایوف - ارکستر : ه. کریکودیان

عمل نمایش: در صحنه زرتشتیان در بوم دوستی اول دی ۱۳۰۹ ساعت هفتم و نیم بعدازظهر
قیمت بلیط از پنج قران تا پنج تومان
و زود المقال کوچک هفت ساله مدفع است و از هفت ساله بیالا باید بلیط داشته باشند
نمایش در سر - نعمت شروع میشود
 محل فروش بلیط

منازه پارسی خیابان لاله زاد	شبے مغازه آمن خیابان اسلامبول
۰ نهیں	شرکت بیمارستانه زرتشتیان خیابان ناصریه
مطبوعه نادرس	دفتر مجله عالم نسوان خیابان نوامالاطنه
مطبعه فاروس * طهران	

پروگرام

شب بی نظیر - بهنفعت خبریه

از طرف انجمن متفقهه نسوان

در صفحه زرتشیان

۲۱ آذر ماه ۱۳۰۹ ساعت ۷ بـعد از ظهر

در تحت نظر صنتی آ. آریزاد

(۱)

دو قابلو از اپرای

آنوش

تصویف ه. طومایان شاعر معروف ارمنی

ترجمه فاضل معترم آفای رشید یاسه‌ی

دل آنوش را مدام پری آفتابوف ستاره شرق

باشترالک جمعی از خوانین محترمہ عهده دار خواهد بود

ارکستر در تحت نظر آفای ه. کریکوریان اداره خواهد شد

نیم ساعت تنفس

● پوستر((اپرای آنوش))

پروشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جامع علوم انسانی